

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: V. K., narozený „X“, státní příslušnost Ukrajinská republika,
bytem „X“,
zastoupený Ing. V. K., obecným zmocněncem,
bytem D. 4914, Ch.,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2016, č. j. MV-147180-4/SO/sen-2013,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 22. 8. 2016, č. j. MV-147180-4/SO/sen-2013, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 14. 10. 2013, č. j. OAM-10207-17/DP-2011, kterým bylo dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastaveno správní řízení ve věci žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že důvodem pro zastavení správního řízení byla skutečnost, že ve stanovené lhůtě nepředložil žádné doklady. Ve včas podaném odvolání však zdůvodnil, že byl ve stanovené lhůtě mimo území České republiky. Doplnil, že v rámci svého podnikání má zakázky mimo své bydliště, tj. po celém území České republiky, neboť podniká jako svářeč a jezdí po různých montážích. Zdůraznil, že dodatečně, byť po uplynutí stanovené lhůty, všechny požadované doklady doložil, a to výpis z živnostenského rejstříku, platební výměr za rok 2012, přehledy předpisů a plateb za roky 2012 a 2013, potvrzení o zajištění ubytování, potvrzení finančního úřadu a okresní správy sociálního zabezpečení o bezdlužnosti a doklad o cestovním pojištění. Dále poukázal na to, že v České republice se zdržuje již od roku 2008 a vždy si plnil veškeré povinnosti vyplývající z právních předpisů, je zcela bezúhonný, má dostatečné příjmy cca 20 000 Kč za měsíc a již 5 let má stále bydliště na ubytovně v Chomutově.
3. Poukázal na stanovisko vlády České republiky ve vztahu k přijímání ukrajinských občanů, zvláště vzhledem k nedostatkovým profesím, kterými je i profese svářeče, v němž se zmiňuje cca 5 000 volných míst, a na tzv. „projekt 5000“ zaměřený na středně a nízko kvalifikované pracovníky v těchto oborech pro zdravý rozvoj ekonomiky České republiky. Dále uvedl, že dne 27. 7. 2016 vláda České republiky schválila projekt, který má umožnit rychlejší přijímání a vyřizování žádosti ukrajinských občanů o zaměstnavatelské karty. Dle jeho názoru je tedy i ve veřejném zájmu, aby o jeho žádosti bylo kladně rozhodnuto, jelikož splňuje veškeré náležitosti pro udělení povolení k dlouhodobému pobytu. Byl toho názoru, že se v jeho případě jedná s ohledem na výše uvedené o výjimečný případ, kdy lze zmírnit nebo odstranit přílišnou tvrdost zákona v situaci, kdy zastavení řízení o jeho žádosti mu znemožní pobyt a práci v České republice, což se jeví krajně nespravedlivým. Dále uvedl, že v případě zamítnutí jeho žaloby by mu hrozila závažná újma, neboť by jednak přišel o možnost získání příjmů jeho podnikatelskou činností a jednak by byl nucen vycestovat na Ukrajinu, kde by byl pravděpodobně odveden k vojenské službě, kde hrozí i možnost nasazení do válečného konfliktu s Ruskem.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Žalovaný poukázal na to, že žalobce své tvrzení, že se v předmětném období nacházel mimo území České republiky, nijak neprokázal, ačkoliv k tomu podle § 52 věty první správního řádu byl povinen. Žalovaný dále zdůraznil, že v odvolacím řízení se uplatňuje ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu koncentrace řízení, která vyplývá ze skutečnosti, že správní řízení se má převážně odehrávat na prvním stupni. Z uvedené zásady plyne, že není možné, aby žalobce uplatňoval v odvolání či v průběhu odvolacího řízení takové skutečnosti a důkazy, o kterých věděl již v průběhu řízení na prvním stupni a mohl je bez potíží uplatnit. Ze spisového materiálu bylo zřejmé, že žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

měl téměř všechny chybějící náležitosti žádosti k dispozici předtím, než vůbec bylo usnesení o zastavení řízení vydáno, a mohl je tak uplatnit již v řízení před správním orgánem I. stupně, a z toho důvodu žalovaný k dokladům předloženým v rámci odvolacího řízení v souladu s § 82 odst. 4 správního řádu nepřihlížel, resp. ani přihlídnout nemohl. Dodal, že žalobce měl většinu dokladů k dispozici dokonce i před jeho tvrzeným odjezdem do domovského státu, a tudíž mu nic nebránilo předložit je správnímu orgánu I. stupně.

5. Žalovaný dále uvedl, že v posuzovaném případě bylo rozhodováno procesně, kdy správnímu orgánu I. stupně z § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu nevyplývá povinnost zabývat se přiměřeností dopadu rozhodnutí do jeho rodinného a soukromého života ve smyslu § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Správní spis

6. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 1. 2. 2011 podal žalobce žádost, v níž současně označil, že žádá o povolení k dlouhodobému pobytu i o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, když v části „doplňující informace“ uvedl, že žádá o změnu na podnikání a současně o prodloužení změny dlouhodobého pobytu. Usnesením ze dne 23. 2. 2011, č. j. OAM-10207-5/DP-2011, správní orgán I. stupně řízení o žádosti žalobce dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil s odůvodněním, že žalobce nedoložil náležitost uvedenou v § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, doklad prokazující úhrnný měsíční příjem. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, jemuž žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 4. 2013, č. j. MV-38601-5/SO/sen-2011, vyhověl a zmíněné usnesení správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. V tomto rozhodnutí žalovaný zavázal správní orgán I. stupně k tomu, aby postavil najisto, o co vlastně žalobce svou žádostí žádal, zda o změnu účelu pobytu nebo o prodloužení pobytu, a aby správní orgán I. stupně postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Následně správní orgán I. stupně přípisem ze dne 23. 8. 2013, č. j. OAM-10207-5/DP-2011, žalobce vyzval k odstranění vad žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, a to o jednoznačné vyjádření, o co skutečně žádá, a o aktuální doklad o zajištění prostředků k pobytu na území, potvrzení finančního úřadu a okresní správy sociálního zabezpečení, doklad o zápisu do živnostenského rejstříku, doklad o cestovním zdravotním pojištění a doklad o zajištění ubytování, a to ve lhůtě 20 dnů od doručení výzvy; výzva mu byla vložena do domovní schránky žalobce dne 11. 9. 2013. Současně žalobce správní orgán I. stupně poučil, že pokud stanovené náležitosti v této lhůtě nedoloží, bude řízení o žádosti zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Na uvedenou výzvu žalobce nijak nereagoval. Usnesením ze dne 14. 10. 2013, č. j. OAM-10207-17/DP-2011, správní orgán I. stupně podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.
7. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že byl dne 17. 9. 2013 nucen opustit území České republiky a zpět se vrátil dne 10. 10. 2013. Dále konstatoval, že veškeré požadované doklady přikládá jako přílohu odvolání. Rovněž v odvolání uvedl, že podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem změny pobytu na podnikání. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, které nabylo právní moci 6. 9. 2016.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty třiceti dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.
10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce podal dne 1. 2. 2011 žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná ve smyslu § 45 odst. 1 ve spojení s § 42 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
12. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování řízení.*
13. Podle § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců *k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit*
 - a) *náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a), d) a e),*
 - b) *doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije,*
 - c) *doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence,*
 - d) *potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Není-li cizinec daňovým subjektem nebo plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

politiku zaměstnanosti, předloží doklad vydaný finančním úřadem nebo okresní správou sociálního zabezpečení potvrzující tuto skutečnost,

e) jde-li o cizince, který je statutárním orgánem obchodní společnosti anebo družstva nebo jeho členem, dále potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále,

f) na požádání platební výměr daně z příjmu.

14. Z důvodu zrušení usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 23. 2. 2011, č. j. OAM-10207-5/DP-2011, o zastavení řízení o žádosti žalobce rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 4. 2013,

č. j. MV-38601-5/SO/sen-2011, byl správní orgán I. stupně povinen znovu posoudit žádost žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem změny pobytu na podnikání. Za této situace postupoval správní orgán I. stupně naprosto správně, pokud žalobce vyzval v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu k doložení aktuálních dokladů, které je cizinec povinen předložit ve smyslu § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Ve výzvě správní orgán I. stupně velmi podrobně popsal, jaké konkrétní doklady po žalobci požaduje doložit a od kterých orgánů je může žalobce získat. V této výzvě správní orgán I. stupně stanovil žalobci k doložení dokladů přiměřenou lhůtu 20 dnů a poučil jej rovněž o následcích nedoložení požadovaných náležitostí v podobě zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. V postupu správního orgánu I. stupně soud neshledává žádné pochybení, což ostatně žalobce v žalobě ani nenamítal.

15. Žalobce však na tuto výzvu správního orgánu I. stupně nijak nereagoval, požadované doklady nepředložil, a zůstal tak zcela nečinný. Tím, že žalobce požadované doklady nedoložil, ve svém důsledku zapříčinil, že správní orgán I. stupně nemohl doklady posoudit z formálního i obsahového hlediska, a nemohl tak vyhodnotit, zda žalobce splňuje zákonné podmínky pro udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem změny pobytu na podnikání. Správní orgán I. stupně tedy postupoval správně, pokud řízení o předmětné žádosti žalobce podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil, neboť žalobce neodstranil podstatné vady žádosti, které bránily pokračování řízení.

16. K tvrzení žalobce, že zdůvodnil, proč ve stanovené lhůtě nedoložil požadované doklady, soud uvádí, že výzva správního orgánu I. stupně mu byla doručena dne 11. 9. 2013 a z České republiky na Ukrajinu žalobce odcestoval - dle jeho vlastních slov - dne 17. 9. 2013. Žalobci tak ničeho nebránilo, aby správnímu orgánu doklady doložil do svého odjezdu z České republiky nebo si v téže době požádal o prodloužení lhůty pro doložení podkladů tak, aby byl schopen výzvě vyhovět po svém návratu do České republiky. I přesto však žalobce doklady nedoložil a ani nepožádal o prodloužení lhůty. Za takové situace nelze v postupu správního orgánu I. stupně shledat žádné pochybení. Byla to naopak pasivita žalobce, která zapříčinila nedoložení dokladů ve stanovené lhůtě. Žalovaný pak podle názoru soudu zcela správně vyhodnotil doklady, které žalobce doložil spolu s odvoláním, jako nové důkazy podle § 82 odst. 4 správního řádu, které žalobce mohl uplatnit dříve, a proto k nim žalovaný nemohl přihlížet. Pozdním doložením dokladů proto žalobce nemohl nic změnit na tom, že správní orgán I. stupně zastavil řízení v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

17. Soud dále konstatuje, že zákon o pobytu cizinců nezná institut zmírnění či odstranění tvrdosti zákona ve vztahu k povolení k dlouhodobému pobytu. Soud proto stejně jako

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správní orgány nemůže odstraňovat či zmírňovat dopady aplikace zákona na konkrétní posuzovaný případ, nýbrž je povinen postupovat v souladu s právními předpisy.

18. Zcela irelevantní je pro projednávanou věc tvrzení žalobce, že vládní projekty měly umožnit rychlejší přijímání a vyřizování žádostí ukrajinských občanů o zaměstnavatelské karty. Nejprve je třeba říct, že žalobce má na mysli zřejmě tzv. zaměstnanecké karty (§ 42g zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném od 24. 6. 2014), neboť institut zaměstnavatelské karty zákon o pobytu cizinců vůbec nezná. I k žádosti o vydání zaměstnanecké karty je přitom cizinec povinen předložit zákonem o pobytu cizinců stanovené doklady, a nelze tak hovořit o tom, že by zaměstnanecká karta byla cizinci vydána pouze na základě žádosti, aniž by musel předložit zákonem stanovené náležitosti. Dále by si měl žalobce uvědomit, že žádal o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem změny pobytu na podnikání, nikoli za účelem jeho zaměstnání, a i z tohoto důvodu je jeho argumentace veřejným zájmem na zaměstnávání ukrajinských občanů nepřipadná. Žalobce by neměl ani přehlédnout, že je silný veřejný zájem státu především na tom, aby cizinec ke své žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem změny pobytu na podnikání doložil zákonem vyžadované podklady. V projednávané věci proto nemůže existovat veřejný zájem na kladném rozhodnutí o jeho žádosti, když ani k výzvě správního orgánu I. stupně nepředložil zákonem stanovené doklady, a vlastní pasivitou proto znemožnil správnímu orgánu I. stupně vyhodnotit jím podanou žádost. Uvedené námitky jsou tedy nedůvodné.
19. Dále se soud zabýval námitkou žalobce, že v případě zamítnutí jeho žaloby by mu hrozila závažná újma, neboť by jednak přišel o možnost získání příjmů jeho podnikatelskou činností a jednak by byl nucen vycestovat na Ukrajinu, kde by byl pravděpodobně odveden k vojenské službě, kde hrozí i možnost nasazení do válečného konfliktu s Ruskem. Soud k tomu uvádí, že k problematice zkoumání přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince existuje konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu, podle které *„ustanovení § 174a zákona [...] o pobytu cizinců ... stanoví pouze to, jakými okolnostmi se má správní orgán zabývat v případech, kdy je povinen zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona. Na základě daného ustanovení však nelze určit, u kterých rozhodnutí má správní orgán povinnost přiměřenost dopadů zkoumat. To je nutno zhodnotit na základě jiných částí právního řádu než § 174a zákona o pobytu cizinců [...]“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2017, č. j. 9 Azs 288/2016-30, dostupný na www.nssoud.cz). V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud dospěl k jednoznačnému závěru, že povinnost posuzovat přiměřenost dopadů rozhodnutí se netýká všech rozhodnutí vydávaných podle zákona o pobytu cizinců, ale pouze některých. Tato povinnost se podle konstantní judikatury správních soudů nevztahuje na procesní rozhodování o zastavení řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2017, č. j. 7 Azs 46/2017-28, dostupný na www.nssoud.cz), tudíž v projednávané věci nemohlo k porušení § 174a zákona o pobytu cizinců dojít. Tuto námitku tedy soud vyhodnotil rovněž jako nedůvodnou.
20. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že v projednávané věci byly splněny zákonné podmínky § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu pro zastavení řízení o žádost žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem změny pobytu na podnikání, neboť žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které bránily pokračování řízení. Žalobu vyhodnotil soud v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, navíc je ani nepožadoval, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. června 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.